

LBRIS

We know
books

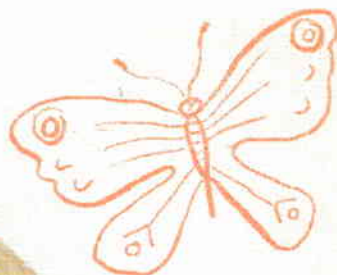
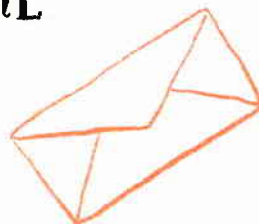
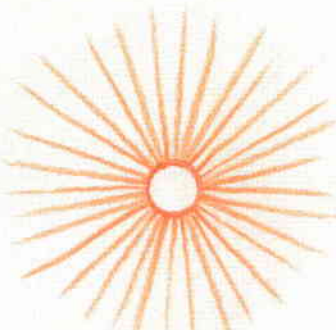
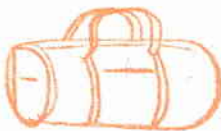
SOPHIE BLACKALL

STARE DE BINE

52 DE LUCRURI DE CARE
SĂ TE BUCURI ASTĂZI
ȘI ÎN FIECARE ZI

Traducere din limba engleză de
Ruxandra Câmpeanu

editura Frontiera

Nr. 1

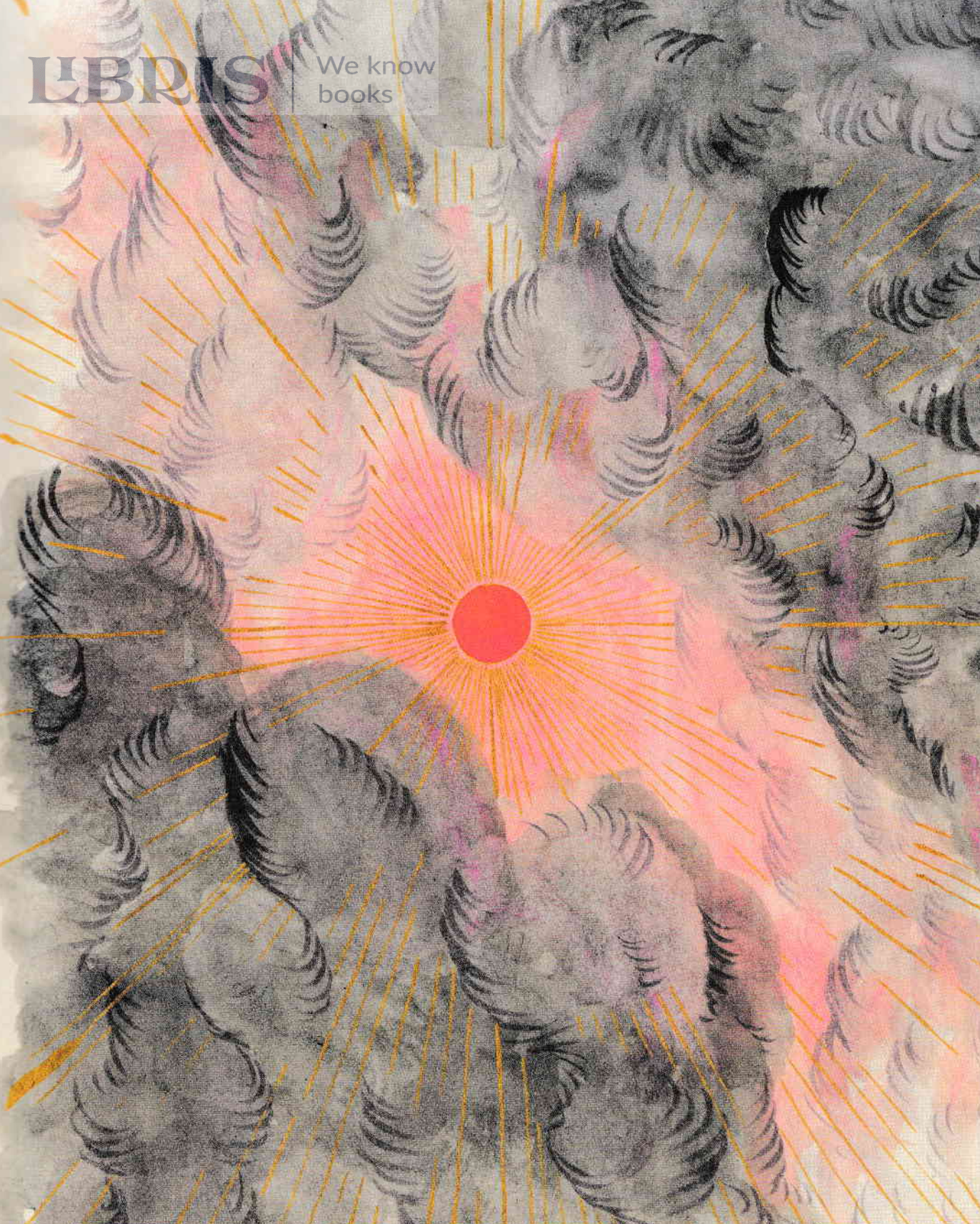
RĂSĂRITUL SOARELUI

Barack Obama a spus odată: „Orice-ar fi, soarele răsare și mâine.“

Un lucru adevărat, pe care e bine să-l ținem minte. Chiar dacă acum se ascunde după un nor, soarele răsare și mâine, aducând cu el zorii unei zile noi.

LIBRIS

We know
books

LBRIS

We know
books

Nr. 2

O CAFEA

Când îi întreb pe alții ce așteaptă cu nerăbdare, răspunsul pe care-l primesc cel mai des este: cafeaua.

Pentru mulți, plăcerea cafelei are legătură și cu ritualul pregătirii ei: arunci bănuțul de zaț comprimat pe care l-ai folosit cu o zi înainte, macini boabele proaspete și aștepți primul fâsâit al espressorului sau primele bolboroseli ale cafetierei. Alții se gândesc cu nerăbdare la cafeaua preferată din colțul străzii, la barmanul cu un aer interesant sau la termosul care face mai suportabilă ieșirea dis-de-diminează cu câinele. Cafeaua ne dă impulsul de care avem nevoie ca să ne punem în mișcare – și ca să mergem mai departe.

Prietena mea Melissa mi-a spus la un moment dat că și-a luat o cafetieră nouă, de fițe, și a început să se ducă la culcare din ce în ce mai devreme, grăbind astfel venirea dimineții.

Unii preferă ceaiul, dar nu e același lucru. Chiar deloc.

Nr. 3

UN DUȘ FIERBINTE

Niciodată nu uit să apreciez cum se cuvine un duș fierbinte și nici nu-i subestimez puterea de a mă face să mă simt mai bine. Cum vin din țara secetei, încerc să nu mă lungesc cu dușurile. Dar uneori las apa caldă să curgă din belșug.

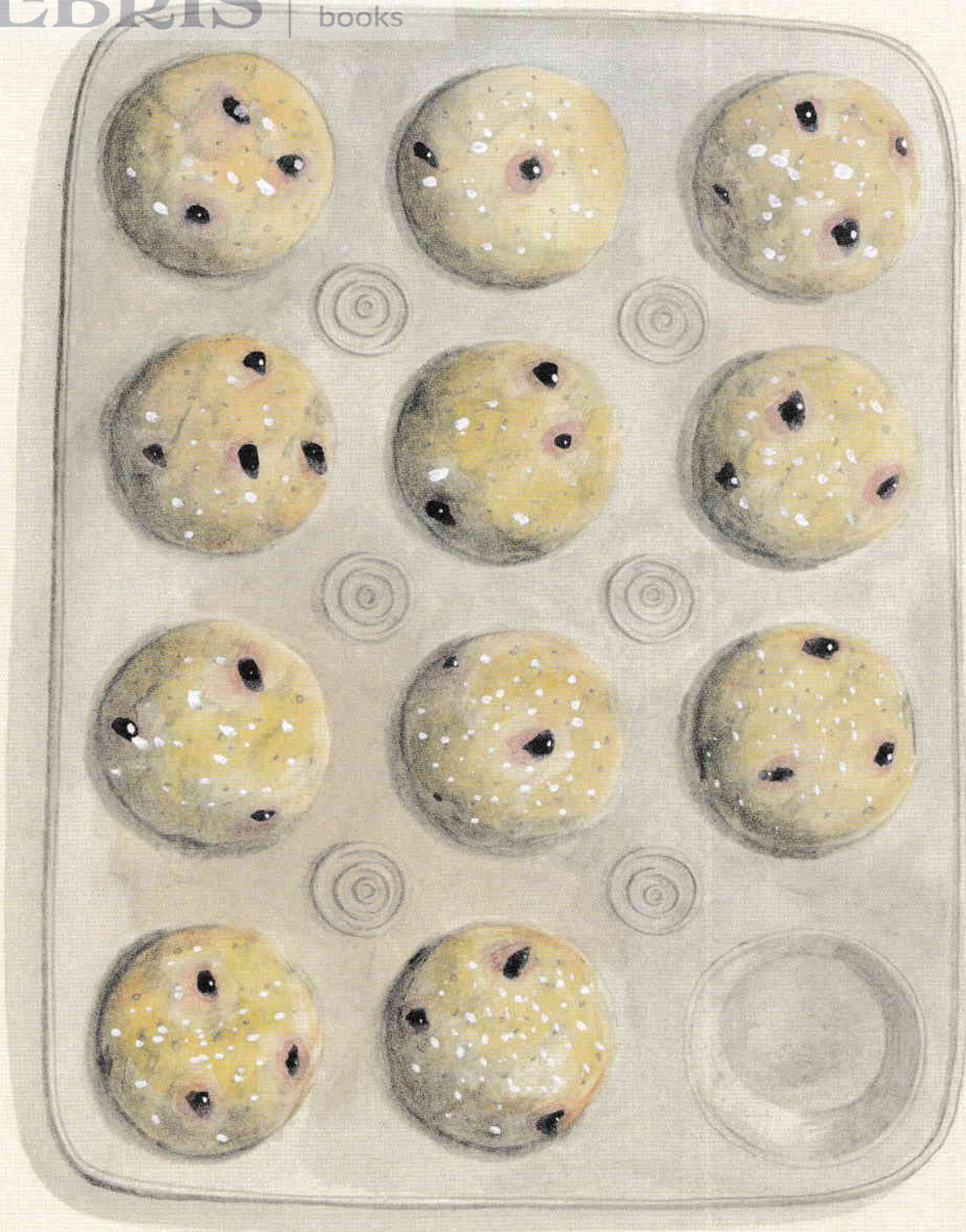
LBRIS

We know
books

LBRIS

We know
books

Nr. 4

CEVA BUN PENTRU ALTUL

Niște tâmplari ne repară hambarul și îmi place să le fac brișe. Prima tavă am copt-o în ziua în care s-a stricat vremea. Meșterii erau pe acoperiș. Pe jos se formase polei. Brișele erau calde.

I-am servit pe meșteri, iar ei au mormăit de plăcere.

A doua zi am mai făcut o tavă.

A treia zi n-am mai avut timp să gătesc și am venit la ei cu mâna goală. Meșterii au mormăit ceva și atunci, dar s-au cam dezumflat. Așa că acum încerc să le aduc ceva bun în fiecare zi.

Și totuși, dimineața, când pun untul rece în castronul cu zahăr și încep să amestec cu lingura de lemn, îmi trec invariabil prin minte aceleași gânduri:

Mă doare mâna.

E prea greu.

Ce bun ar fi un robot de bucătărie!

De ce fac asta? Aș putea să cumpăr niște prăjiturile de la magazin.

În loc să-mi termin cartea, mă lupt să amestec cu forța niște lucruri care vor cu tot dinadinsul să rămână separate.

N-o să se lege niciodată.

Ce idee proastă.

Dar pe urmă...

Oh.

Oh!

Magie!

Restul e ușor. Scot brișele din cuptor, le duc la meșteri și mănânc și eu una pe drum, ca să văd dacă au ieșit bine. Cred că de-acum meșterii s-au săturat până peste cap de brișe și sunt prea politicoși ca să mi-o spună. Dar am observat că zilele cu brișe sunt întotdeauna mai productive. Pentru mine, adică.

LBRIS

We know
books

